

२०७० फाल्गुण १३ मंगलवार २५.०२.२०१४ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुवन

“मीठे बच्चे- ‘स्वदर्शन चक्रधारी भव ।’ तिमीलाई लाइट हाउस बन्नु छ, आफूलाई आत्मा सम्भ, यसमा लापरवाही (गफलत) नगर ।”

प्रश्नः- तिमी सबैभन्दा अनौठा विद्यार्थी है- कसरी ?

उत्तरः- तिमी गृहस्थ व्यवहारमा रहन्छौ, शरीर निर्वाहको लागि द घण्टा कर्म पनि गछौं, साथ-साथै भविष्य २१ जन्मका लागि द घण्टा बाबा समान बनाउने सेवा पनि गछौं, सबैथोक गर्दै बाबा र घरलाई याद गछौं- यही तिमो अनौठो विद्यार्थी जीवन हो । ज्ञान धेरै सहज छ, केवल पावन बन्ने मेहनत गर्दछौं ।

ओम् शान्ति । बाबा बच्चाहरूसंग सोधनुहुन्छ नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । मूलवतन पनि नम्बरवार अवश्य याद आउँछ होला । बच्चाहरूलाई यो पनि अवश्य याद आउँछ- हामी पहिले शान्तिधामका रहनेवाला हौं फेरि आउँछौ सुखधाममा । यो त अवश्य मनमनै सम्भन्धौ । मूलवतनदेखि लिएर यो जुन सृष्टि-चक्र छ त्यो कसरी घुम्छ- यो पनि बुद्धिमा छ । यस समय हामी ब्राह्मण हौं फेरि देवता, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्नेछौं । यो त बुद्धिमा चक्र चल्नुपर्छ । बच्चाहरूको बुद्धिमा यो सारा ज्ञान छ । बाबाले सम्भाउनुभएको छ, पहिले जान्दैनथ्यौ । अब तिमी पनि जान्दछौ- दिन-प्रतिदिन तिमो बुद्धि भइरहनेछ । धेरैलाई सिकाउदै रहन्छौ । अवश्य पहिला तिमी नै स्वदर्शन चक्रधारी बन्नेछौ । यहाँ तिमी बसेका छौ, बुद्धिबाट जान्दछौ- उहाँ हास्त्रो बाबा हुनुहुन्छ । उहाँ नै परम शिक्षक हुनुहुन्छ सिकाउनेवाला । उहाँबाट नै सम्भाइएको हो, हामी द४ को चक्र कसरी लगाउँछौं । बुद्धिमा अवश्य याद छ नि । यो बुद्धिमा हर समय याद गर्नुपर्छ, पाठ (लेसन) कुनै ठूलो छैन । सेकेण्डको पाठ हो । बुद्धिमा रहन्छ- हामी कहाँका निवासी हौं, फेरि यहाँ कसरी पार्ट बजाउन आउँछौं । द४ को चक्र छ । सत्ययुगमा यति जन्म, व्रेतामा यति जन्म- यो चक्र त याद गछौं हैन ? आफ्नो जो पद (पोजिसन) मिलेको छ, पार्ट बजाएका छौ, त्यो पनि अवश्य बुद्धिमा याद रहने छ । भन्दछन्- हामी यी डबल शिरताज थियौं फेरि सिंगल ताजवाला बन्यौं । फेरि सारा राजाई नै गयो, तमोप्रधान बन्यौं । यो चक्र त घुम्नुपर्छ नि, यसैले नाम नै राखिएको छ स्वदर्शन चक्रधारी । आत्मालाई ज्ञान मिलेको छ । आत्मालाई दर्शन भएको छ । आत्माले जान्दछ- हामी यसरी-यसरी चक्र लगाउँछौं । अब फेरि जानु छ घर । बाबाले भन्नुभएको छ- मलाई याद गच्यो भने घरमा पुग्ने छौं । यस्तो पनि होइन, यस समय तिमी त्यस अवस्थामा बस्ने छौं । होइन, बाहिरका धेरै कुरा बुद्धिमा आउँछ । कसलाई के याद आउँछ होला, कसलाई के याद आउँछ होला । यहाँ त बाबा भन्नुहुन्छ- अरू सबै कुरालाई समेटेर एकलाई याद गर । श्रीमत मिल्छ, त्यसमा चल्नुपर्छ । स्वदर्शन चक्रधारी बनेर तिमीले अन्त्यसम्म पुरुषार्थ गर्नु छ । पहिला त केही पनि थाहा थिएन, अब त बाबाले बताउनुहुन्छ । उहाँलाई याद गर्नले सबै कुरा आउँछ । रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको सारा रहस्य बुद्धिमा आउँछ । यो त पाठ (शिक्षा) मिल्छ, त्यसलाई त घरमा पनि याद गर्न सक्छौं । यो हो बुद्धिबाट सम्भने कुरा । तिमी अनौठा विद्यार्थी है । बाबाले सम्भाउनुभएको छ- ठिकै छ, द घण्टा आराम पनि गर, द घण्टा शरीर निर्वाहको लागि काम पनि गर । यो धन्दा आदि पनि गर्नुपर्छ । साथमा यो जुन बाबाले धन्दा दिनु भएको छ, आफू समान बनाउने, यो पनि शरीर निर्वाह भयो नि । त्यो हो अल्पकालको लागि र यो हो २१ जन्म शरीर निर्वाहको लागि । तिमी जुन पार्ट बजाउँछौं, त्यसमा यसको पनि धेरै ठूलो महत्व छ । जसले जति मेहनत गर्छन् त्यति नै फेरि पछि भक्तिमा उनको पूजा हुनेछ । यो सबै धारणा तिमी बच्चाहरूले गर्नु छ ।

तिमी बच्चाहरू पार्टधारी है । बाबा त केवल ज्ञान दिने पार्ट बजाउनुहुन्छ । वाँकी शरीर निर्वाहको लागि पुरुषार्थ तिमी गर्नेछौं । बाबाले त गर्नु हुन नि । बाबा त आउनु नै हुन्छ सम्भाउनको लागि- यो विश्वको इतिहास-भूगोल कसरी-कसरी दोहोरिन्छ, चक्र कसरी घुम्छ । यो सम्भाउनको लागि नै आउनुहुन्छ । युक्तिले सम्भाइ रहनुहुन्छ । बाबा सम्भाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, लापरवाही नगर । स्वदर्शन चक्रधारी अथवा लाइट हाउस बन्नु छ । आफूलाई आत्मा सम्भनु छ । यो त जान्दछौ- शरीर विना आत्मा पार्ट बजाउन सक्दैन । मनुष्यलाई त केही पनि थाहा छैन । आउन त तिमो पासमा आउँछन्, रास्तो-रास्तो भन्दछन् तर स्वदर्शन चक्रधारी बन्न सक्दैन, यसमा धेरै अभ्यास गर्नुपर्छ । त्यसपछि फेरि जहाँ गए पनि मानौं ज्ञान सागर बन्ने छन् ।

२०७० फाल्गुण १३ मंगलवार २५.०२.२०१४ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

जसरी विद्यार्थी पढेर शिक्षक बन्छन् फेरि कलेजमा पढाउँछन् । धन्दामा लाग्छन् । तिम्रो धन्दा नै हो शिक्षक बन्नु । सबैलाई स्वदर्शन चक्रधारी बनाऊ । बच्चाहरूले चित्र बनाए— डबल शिर ताजवाला (श्रीपेचधारी) राजा, फेरि सिंगल ताजवाला राजा कसरी बन्छन्, यो त ठीक छ तर कहिलेदेखि कहिलेसम्म डबल ताजवाला थिए ? कहिलेदेखि कहिलेसम्म सिंगल ताजवाला बने ? फेरि कसरी र कहिले राज्य छिनियो ? त्यो मिति (डेट्स) लेखुपर्छ । यो बेहदको ठूलो ड्रामा हो । यो त निश्चित छ हामी फेरि देवता बनेछौ । अहिले ब्राह्मण हैं । ब्राह्मण नै संगमयुगका हुन् । यो कसैलाई जानकारी हुैन जबसम्म तिमी बताउँदैनौ । यो तिम्रो अलौकिक जन्म हो । लौकिक र पारलौकिकबाट वर्सा मिल्छ । लौकिकबाट वर्सा मिल्न सक्दैन । यिनीद्वारा बाबाले तिमीलाई वर्सा दिनुहुन्छ । गायन पनि छ— हे प्रभु ! यस्तो कहिलै भन्दैनन्— हे प्रजापिता ब्रह्म ! लौकिक र पारलौकिक बाबालाई याद गर्द्धन् । यो कुरा कसैले जान्दैनन्, तिमीले जान्दछौ । पारलौकिक बाबाको हो अविनाशी वर्सा, लौकिकको हो विनाशी वर्सा । सम्भ— कोही राजाको बच्चा छ, ५ करोड वर्सा मिल्छ । तर यदि बेहदको बाबाको वर्सा सामुने देख्यो भने भनेछ त्यसको तुलनामा त यो अविनाशी वर्सा हो । त्यो सबै खतम हुनेवाला छ । आजका जो करोडपति छन् उनीहरूसंग माया टाँसिएको छ, ती आउँदैनन् । बाबा हुनुहुन्छ गरिब निवाज (गरिबलाई दया गर्ने) । भारत धेरै गरिब छ, भारतमा धेरै मानिसहरू गरिब छन् । अहिले तिमी धेरैको कल्याण गर्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । अक्सर गरेर रोगीहरूलाई वैराग्य आउँछ । सम्भन्धन— केको लागि बाँच्नु यस्तो मार्ग मिलोस् जसद्वारा मुक्तिधाममा जान सकौ । दुखबाट छुट्नको लागि मुक्ति माग्छन् । सत्ययुगमा माग्दैनन् किनकि त्यहाँ दुख हुैन । यी कुरा अहिले तिमी बुझदछौ । बाबाका बच्चाहरूको वृद्धि भइरहने छ । जो सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी देवता बनेवाला छन् तिनैले आएर ज्ञान लिने छन्, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । यो ज्ञान बाबा बाहेक कसैले पनि दिन सक्दैन । अब तिमी बेहदका बाबालाई छोडेर कतै पनि जाईनौ, जसको बाबासंग, प्रेम (लभ) छ उनीहरूले बुझन सक्छन् ज्ञान त धेरै सरल छ, बाँकी पावन बन्नमा मायाले विघ्न पार्छ । कुनै पनि कुरामा लापरवाही गन्यो भने लापरवाहीको कारणबाटै हार्द्धन् । यसको राम्रो उदाहरण बक्सिङ हो । बक्सिङमा एक-अर्कालाई जित्छन् । बच्चाहरू जान्दछन् मायाले हामीलाई हराइदिन्छ ।

बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, आफूलाई आत्मा सम्भ । बाबा स्वयम् बुझनुहुन्छ— यसमा मेहनत छ । बाबा युक्ति धेरै सहज बताउनु हुन्छ । हामी आत्मा हैं, एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छौ, पार्ट बजाउँछौ, बेहद बाबाका बच्चा हैं— यो राम्रोसंग पक्का गर्नुपर्छ । बाबा फिल गर्नुहुन्छ— मायाले यिनीहरूको योग टुटाइदिन्छ । नम्बरवार त छन् नै, यसै हिसाबबाट राजधानी बन्छ । सबै एकरस भए त राजाई बन्दैन । राजा, रानी, प्रजा, साहुकार सबै बन्धन् । यो कुरा तिमी बाहेक कसैले जान्दैन । हामी आफ्नो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौ । यी सबै कुरा तिमीहरूमा पनि अनन्य जो छन् उनलाई याद रहन्छ । यो कुरा कहिलै भुल्नु हुैन । बच्चाहरू जान्दछन् हामी भुल्दछौ । नत्रभने धेरै खुशी रहनुपर्छ— हामी विश्वका मालिक बन्धौ । पुरुषार्थबाट नै बन सकिन्छ, केवल बताउनाले होइन । बाबा त आउनासाथ सोध्नुहुन्छ— बच्चाहरू सावधान ! स्वदर्शन चक्रधारी भएर बसेका छौ ? बाबा पनि स्वदर्शन चक्रधारी हुनुहुन्छ नि जो यिनमा प्रवेश गर्नुहुन्छ । मनुष्य त सम्भन्धन् विष्णु हुन् स्वदर्शन चक्रधारी । उनीहरूलाई यो थाहा नै छैन कि यिनी लक्ष्मी-नारायण हुन् । यिनलाई ज्ञान कसले दिए ? जुन ज्ञानद्वारा यिनले यो लक्ष्मी-नारायणको पद पाए । देखाउँछन् स्वदर्शन चक्रले मारे । तिमीलाई यो चित्र बनाउनेवालासंग हाँसो उठ्छ । विष्णु हो निशानी कम्बाइण्ड गृहस्थ आश्रमको । चित्र त शोभायमान छ, तर यो कुनै ठीक चित्र होइन । पहिले तिमी नै जान्दैनथौ । ४ भुजावाला यहाँ कहाँबाट आए । यी सबै कुरालाई तिमीहरूमा पनि नम्बरवार जान्दछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— सारा आधार तिम्रो पुरुषार्थमा छ । बाबाको यादबाट नै पाप काटिन्छ । सबैभन्दा धेरै नम्बरवन यो पुरुषार्थ चल्नु छ । समय त बाबाले दिनुभएको छ । गृहस्थ व्यवहारमा पनि रहनु छ । नत्र बच्चा आदिलाई कसले सम्हाल्छ । त्यो सबै गरेर पनि अभ्यास गर्नुपर्छ । बाँकी अरू कुनै कुरा छैन । कृष्णलाई देखाइन्छ अकासुर-बकासुर आदिलाई स्वदर्शन चक्रले मारे । अब यो तिमी बुझदछौ, चक्र आदिको त कुरै छैन । कति फरक छ । यो बाबाले नै सम्भाउनुहुन्छ । मनुष्यले मनुष्यलाई सम्भाउन सक्दैनन् । मनुष्यले मनुष्यको सदगति गर्न सक्दैनन् । रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको

२०७० फाल्गुण १३ मंगलवार २५.०२.२०१४ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

रहस्य कसैले सम्भाउन सक्दैनन् । स्वदर्शन चक्रको अर्थ के हो त्यो पनि अब बाबाले नै सम्भाउनुभएको छ । शास्त्रमा त कहानी यस्ता बनाएका छन् जो कुरै नसोध । कृष्णलाई पनि हिंसक बनाइदिएका छन् । यसमा एकान्तमा विचार सागर मन्थन गर्नुपर्छ । रातमा जसले पहरा दिन्छन् उनीहरूलाई समय धेरै राम्रो मिल्छ, उनीहरू धेरै याद गर्न सक्छन् । बाबालाई याद गर्दा स्वदर्शन चक्र पनि घुमाउदै रहनु । याद गन्यौ भने खुशीमा निद्रा पनि हराउँछ । जसलाई धन मिल्छ ऊ धेरै खुशीमा रहन्छ । कहिले भुट्का खाईन । तिमी जान्दछौ हामी सदा स्वस्थ धनवान् बन्छौ । त्यसैले यसमा राम्री लाग्नुपर्छ । यो पनि अब बाबाले जानुहुन्छ- ड्रामा अनुसार जे पनि चल्छ त्यो यथार्थ हुन्छ । फेरि पनि पुरुषार्थ गराइरहनुहुन्छ । अब बाबा शिक्षा दिनुहुन्छ, यस्ता धेरै छन् जसमा न जान छ, न योग छ । कोही बुद्धिमान् विद्वान् आदि आए भने कुरा गर्न सक्दैनन् । सेवाधारी बच्चाहरू जान्दछन्- हामीसँग को-को सम्भाउनको लागि राम्रा छन् ? फेरि बाबा पनि देख्नु हुन्छ यो बुद्धिमान् पढे-लेखेको व्यक्ति राम्रो छ र सम्भाउनेवाला बुद्ध छ भने स्वयम् प्रवेश गरेर उनलाई जगाउन सक्नुहुन्छ । त्यसैले जो सच्चा बच्चाहरू छन्, उनीहरू भन्छन् हामीमा त यति ज्ञान थिएन जिति बाबाले बसेर थिनलाई सम्भाउनुभयो । कसैलाई त आफ्नो अहंकार आउँछ । यो पनि उहाँको आउनु मदत गर्नु ड्रामामा पार्ट निश्चित छ । ड्रामा बडो विचित्र छ । यो बुझनको लागि बडो विशाल बुद्धि चाहिन्छ ।

अब तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- हामी त्यो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौं जसमा सबै गोरा नै गोरा थिए । काला त्यहाँ हुँदैनन् । यो पनि तिमी गोरो र कालो चित्र बनाएर लेख । ६३ जन्म काम चितामा बसेर यस्ता काला बनेका हुन् । आत्मा नै बनेको हो । लक्ष्मी-नारायणको पनि कालो चित्र बनाइएको छ । यो सम्भदैनन्- आत्मा कालो बन्छ । यी त सत्ययुगका मालिक गोरा थिए, फेरि काम चितामा बस्नाले काला बन्छन् । आत्मा पुनर्जन्म लिंदा-लिंदा तमोप्रधान बन्छ । त्यसैले आत्मा पनि कालो शरीर पनि कालो हुन जान्छ । त्यसैले हाँसोमा सोधन सक्छौ- लक्ष्मी-नारायणलाई कहीं कालो, कहीं गोरो किन देखाइन्छ, कारण ? ज्ञान त छैन । कृष्ण नै गोरो फेरि कृष्ण नै कालो किन बनाउँछन् ? यो त तिमी अहिले जान्दछौ । तिमीलाई अहिले ज्ञानको तेज्जो नेत्र मिलेको छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवम् गुडमर्निङ् । रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते, रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) खुशीले भरपूर रहनको लागि एकान्तमा बसेर ज्ञान धनको स्मरण गर्नुपर्छ । पावन वा सदा निरोगी बन्नको लागि यादमा रहने मेहनत गर्नुपर्छ ।
- २) बाबा समान मास्टर ज्ञान सागर बनेर सबैलाई स्वदर्शन चक्रधारी बनाउनु छ । लाइट हाउस बन्नु छ । भविष्य २१ जन्मको शरीर निर्वाहको लागि रुहानी टिचर अवश्य बन्नु छ ।

वरदानः- सेवा-भावबाट सेवा गर्दै अगाडि बढने र बढाउनेवाला निर्विघ्न सेवाधारी भव

सेवा-भावले सफलता दिलाउँछ, सेवामा यदि अहम् भाव आयो भने त्यसलाई सेवा-भाव भनिदैन । कुनै पनि सेवामा यदि अहम्-भाव मिक्स हुन्छ भने मेहनत धेरै, समय पनि धेरै लाग्छ, र स्वयम्को सन्तुष्टि पनि हुँदैन । सेवा भाववाला बच्चा, स्वयम् पनि अगाडि बढ्छन् र अरूलाई पनि अगाडि बढाउँछन् । उनीहरू सधै उड्हती कलाको अनुभव गर्दैन् । उनको उमंग-उत्साहले स्वयम्भाई निर्विघ्न बनाउँछ र अरूको कल्याण गर्दै ।

स्लोगनः- सम्पूर्ण ज्ञानी (ज्ञानवान् आत्मा) त्यो हो जो सूक्ष्म (महीन) र आकर्षण गर्ने धागोबाट पनि मुक्त छ ।

✳ शब्दार्थ : बन्दरफुल- आश्चर्यजनक, विलक्षण, असाधारण, अद्भुत